

От і минула юність мила

Гійом Аполлінер

От і минула юність мила
Зів'яв вінок зірви та кинь
Прийшла в сам раз пора дозріла
Пора зневаг і підозрінь

Це штучна кров чого ж бояться
І цей пейзаж міраж куліс
Фігуру зграбного паяца
Підкреслює уявний ліс

Холодний блік по сцені грає
І по твоїй блідій щоці
І раптом постріл тишу крає
Не все одно що ті що ці

Крик захлинувся портрет всміхнувся
Хоч і розбилось в рамі скло
Мотив нечутно ворухнувся
Між тим що буде й що було

От і минула юність мила
Зів'яв вінок зірви та кинь
Прийшла в сам раз пора дозріла
Пора жалів пора прозрінь